కొత్తవార్త

కొత్తగుడా గ్రామంలో కోటయ్యగారికి ప్రజల్లో మంచి పలుకుబడి వుంది. ఆయన సత్ప్రవర్తనుడు. తెలంగాణా పోరాటం ప్రారంభమైన తరవాత, ఆయన ఇల్లూ, గ్రామంలో చాలామంది ఇళ్ళూ నిజాం సైన్యంచేత, ఇత్తేహాదుల్ గూండాలచేత దోచుకోబడ్డాయి. కోటయ్యగారు, శిస్తులు చెల్లించేసి, శాంతంగా వుండిపోదామని ప్రజలకి చెప్పాడు. చెల్లించకపోతే గ్రామాన్ని మొత్తం నాశనం చేస్తారేమో వాళ్లు! అని వాదించాడాయన. గ్రామ పటేల్ జబర్దస్తీగా వసూళ్లు ప్రారంభించాడు గూడాను. కోటయ్య కొడుకు నాగప్ప శిస్తు చెల్లించటానికి ఒప్పుకోలేదు. చెల్లించిన శిస్తు ఎన్నిసార్లు చెల్లించాలి?.... అన్నాడతను. అతని అభిప్రాయం గ్రామములో చాలామందికి వుంది. వాళ్ళంతా కలిసి ఒకనాడు మాట్లాడుకున్నారు. రశీదు లివ్వకుండా ముసిలాళ్ళని బెదిరించి మళ్ళీ శిస్తు వసూలు చేస్తాడా ఈ పటేల్? ఎబ్బే .... నైజాం కావలికుక్క..... అని గట్టిగా వాదించాడు నాగప్ప అవును .... నిజాం రాక్షసుడిపొట్టా .... ఆ మిలటరీ రాక్షసుల పొట్టలూ, సారాతోటీ, కోడి గుడ్లతోటీ నింపటానికేగా ఈ వసూళ్లు?... నాగప్పవాదనని యువకులంతా అంగీకరించారు. అందరూ ఆంధ్రమహాసభ మెంబర్లేనాయె...

గ్రామపటేల్.... శిస్తు వసూలు చేయలేకపోయినాడు. ఎవరిస్తారు? అతనికి వళ్లుమండింది: మండి ఎవర్నేంచేస్తావు పో!... అన్నారు ప్రజలు. వసూలైన శిస్తులు మళ్లీ వసూలు చేయడానికి యెన్ని గుండెల్తో వొచ్చావు? ఎక్కువగా మాట్లాడితే తంతామన్నారు యువకులు.

రెండో రోజుకి గ్రామం మంచి నిద్రలో వుంది. రాత్రి 11 గంటలవుతోంది. అష్టమి చంద్రుని గుడ్డివెన్నెట్లో, చడీచప్పుడు లేకుండా నిజాం దొంగసైన్యం గ్రామంలో ప్రవేశించింది. గ్రామ పొలిమేరల్లోనే సైన్యాన్ని ఒక పన్నెండేళ్ల కుర్రాడు హఠాత్తుగా చూసాడు. ఆకుర్రాడు, సైన్యానికి అగుపడకుండా మెల్లిగా చీకట్లో మాయమైనాడు గ్రామంలోకి. సైన్యం బొంయ్... బొంయ్‌మని మొరిగే కుక్కల్ని తుపాకీ మడమలతో చంపి గ్రామంలోకి జొరపడ్డారు.

2

నైజాం దొంగసైన్యానికి దాదాపు కష్టకాలం ప్రాప్తించింది. 1930 కీ, 1948 కీ వున్న తేడావాళ్ళకేమీ గోచరించక పొరపడ్డారు. దోపిడీదార్లకి కాలంలోని మార్పుగోచరించదేమో బహుశా. గ్రామ పటేల్ సైన్యానికి ప్రతి ఇల్లూ ప్రత్యేకంగా వర్ణించి చెబుతో చేతిలాంతర్‌తో ముందికి వస్తున్నాడు.

సైన్యం గ్రామంలో ప్రవేశించిన 10 నిమిషాలకే ప్రజల్లో అపూర్వమైన చైతన్యం సంచలనం తుఫానులా

వ్యాపించింది. ఈ సంగతి (గ్రామస్థులకి తప్ప) సైన్యానికేమీ తెలియక పోవడం, వాళ్ళ మౌఢ్యమని అంటానికేమీ ఆస్కారంలేదు. గెరిల్లా దళంయొక్క నైపుణ్యమే కారణం.

గ్రామపటేల్, సైన్యంలో పెద్దవాడూ ఇత్తే హోదుల్ గూండా, ఏ ఘోరాలకీ వెనుదీయని పిచ్చికుక్క మొహిద్దీన్ని సాభిప్రాయంగా పలకరించి,

''మొహిద్దీన్, మనఘనత వహించిన ప్రభుత్వానికి శిస్తులు ఎగ్గొట్టే అంత ధైర్యానికి కారణం ఎవరో నేను చూపుతాను, వాణ్ణి...'' అని ఇంకేదో అనబోతున్నాడు.

మొహిద్దీన్ అర్రాత్రి గుడ్డి వెలుగులో, నిశబ్దమైన బజారు అదిరేట్టు పెద్దగానవ్వి ''వాడ్కీ....నడి బజారుమే హిజ్ఎక్సలెన్సీ కేలియే.... ముక్కలుచేస్తాం'' అన్నాడు బొంగురు గొంతుతో.

గ్రామపటేల్ ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వాడు. ''మంచిమాట అన్నావు. కాని వాడితో చాలామంది వున్నారు సుమా!'' అని హృదాంతరాళంలోని భయాన్ని గంభీరమైన మాటల్లో వెలిబుచ్చాడు.

మొహిద్దీన్ క్రూరమైన కళ్లు అష్టమి చంద్రకాంతిలో ఎర్రగా మెరిసాయి. భయంకరంగా తుపాకీ మడమ నేలకేసి బాది, ''కుఛ్ ఫరవానహీ! హం, భీ వంద మందే వున్నాం!'' అన్నాడు తన వెనకాల నడుస్తూ, లోగడ గ్రామాల్లో ఇలాంటి పన్లుచేసి, గెరిల్లాల చేత నానా తిప్పలూపడి,చచ్చిన సైన్యం దుర్గతి జ్ఞాపకం వొచ్చి, భయంతో వొణుకుతూ హంసనడకలు నడుస్తున్న సైనికుల్ని గంభీరంగా చూపుతో.

పటేల్ నడక మందగించింది సైన్యం అగింది. లాంతర్ పైకెత్తి ''ఈ ఇల్లే వాడిది...'' అన్నాడు గ్రామపటేల్ ఒక పెద్దయింటిని చూపి. మాట పైకిరాకముందే తెరిచిన ఇంట్లోదూరే వూరకుక్కల్లాగు, సైన్యం కోటయ్యగారింట్లో జొరబడ్డది.

ఇంట్లో ఎవరూ లేరన్నట్లు బావురుమంటోంది. ఇంటిమధ్య లాంతరు మాత్రం సన్నగా వెలుగుతోంది. నైజాం గుండెల్లో కుంపటిలా మొహిద్దీన్ హుంకరించాడు పెద్దలొట్టి పిట్టలాగు.

సైన్యం కదలిక మామూలుగాలేదు... వాళ్ళు బయలు దేరేటప్పుడు వున్న టీక్ టాక్ నడక మారి, దానిస్థానే కిరకిర శబ్దం, గుసగుసమాటలూ వినిపిస్తున్నాయి.

మొహిద్దీన్ ఇంకా పెద్దగా అరిచాడు. లాంతర్ అదిరి టపటపమని ఎగిరింది. సైన్యంలో మొత్తం ఎనభైమంది వున్నారు. ఆ పెద్ద ఇంట్లో ఎనభైమందీ ఇరుక్కుని ఒకర్నొకరు తోసుకుంటూ, సోదా ప్రారంభించారు. పెద్ద భోషాణపెట్టెని ఒకడు చెయ్యి పెట్టి దాన్లోంచి పాతగుడ్డలూ, కాయితాలూ, విరజిమ్ముతున్నాడు. ఒకడు గాదెలు పడగొట్టాడు. అన్నీ దాదాపు ఖాళీగా వున్నాయి. మనిషి స్పర్శే వాళ్ళకెక్కడా తగల్లేదు.

మొహిద్దీన్ మరీ వుగ్రుడై ఎగురుతున్నాడు, ఆరిపోతున్న లాంతర్‌లా, తుపాకీలున్నాయి కాని ఎవర్ని కాల్చేట్టు?... దోపిడి చేయటానికి ఏమున్నాయి?... కోపం హెచ్చి, సైనికుల్ని తన్నాడు, మనుషుల్ని వెతకమని.

3

అర్ధరాత్రి సమీపిస్తోంది. కోటయ్యగారి ఊరికి పదిగజాల దూరంలో వున్న కోటయ్యగారి చావిడిలో గ్రామ యువకుల సమావేశం అతి నిశ్శబ్దంగా కటిక చీకట్లో సాగుతోంది. అక్కడేం నిర్ణయం జరిగిందో, అక్కడ సన్నగా వీస్తున్న గాలికే తెలియడం లేదు. పదినిమిషాలు అయినాయి. చావిడినించి ఒక్కొక్క నిర్దిష్టమైన నీడ మృత్యువులా కదిలి కోటయ్యగారింటివేపుకి చీకట్లో మాయమౌతోంది. ప్రజాసేవకుల నిశ్వాసాలు వినిపించకుండా గాలి 'రివ్' మని వీస్తూ శబ్దం చేస్తోంది.

దోపిడి దొంగల సోదా ఇంకా సాగుతోంది. ఇంటిలోపల మొహిద్దీన్ అరుపులూ అట్టహాసాలూ, సైనికుల భయంకరమైన అస్పష్టకోలాహలం... తుపాకీలు ఒకదాన్నొకటి రాసుకుంటున్న శబ్దం స్పష్టంగా వినిపిస్తోంది.

ఇంటిబైట రెండొందల నీడలు చేతుల్లో తుపాకీలూ, పెద్ద బడితెలూ, పట్టుకుని కదులుతున్నాయి. ఒక బలిష్టమైన నీడ మెల్లగా, ఇంటి పెద్దవాకిలి తలుపు గొళ్లెం బిగించింది. దొడ్డి తలుపులు గొళ్లేలుకూడా బిగించిన శబ్దం లోపల సోదా జరుపుతున్న హంతకులకి వినిపించింది. సైనికుల్లో అది వరకల్లా అజ్ఞాతంగా వున్న భయోత్పాతం గప్పున అంటుకున్నది. ఆ క్షణాన వాళ్లకేం తోచటంలేదు... గ్రామ పటేల్ భయకంపితుడై "మొహిద్దీన్... మొహిద్దీన్.. తలుపు ... తలుపు..." అంటున్నాడు నత్తిగా. అతని చేతిలో ఆరిపోయిన లాంతర్ గడగడ వొణికి ప్రాణభీతితో ... కిందపడి ముక్కలయింది.

సైనికుల గుండెల్లో నైజాం స్పెషల్సు పరుగెత్తుతున్నాయ్. తాము అనుకున్న దేమిటి? జరిగిందేమిటి?... తమకి సంఘ మరణం తప్పదల్లేవుంది...

బైట నీడలు ఒక్కసారి కాగడాల వెలుగులో గప్పునకన్పించారు గ్రామం దాదాపు అక్కడేవుంది! నిశబ్దం బద్దలై ఒక్కసారి నినాదాలుగా మారింది. ఆ నినాదాలు ఇంట్లో నిజాం నీచులకి అనేక పూర్వసంఘటనలన్ని జ్ఞప్తికి తెచ్చిపెట్టి వాళ్ళ జీవితాశని వమ్ముచేస్తోన్నాయి. వాళ్ళు దిగ్భ్రమ చెందారు...

"కిటికీల్లోంచి కాల్చండి ఆ పురుగుల్ని" అన్నారు ప్రజల్లో ఒకరు.

"వద్దు - ఈ దుష్టమృగాలకోసం, నీచ కీటకాలకోసం విలువైన తుపాకిమందును ఖర్చుపెట్టడం అనవసరం... ఇల్లు నాల్గుపక్కలా అంటించండి, లోపలే కుమిలినశిస్తాయి... ఇంకెవ్వరికీ అపకారం చేయకుండా" అన్నాడు నాగప్ప.

ఇంట్లో సైనికపిశాచాలు తలుపు వుతక లెత్తే ప్రయత్నానికి పూనుకున్నారు బలవంతంగా, మొహిద్దీన్ చివాట్లతో. ఆ తలుపు సామాన్యమైయిందికాదు. అది తెలంగాణా ప్రజల వీరోచిత పోరాటానికి కోటతలుపు. తెలుగు ప్రజల గర్భశత్రువులకి అంతతొందరగా, తేలికగా అలమెయ్యేట్టు కన్పించలేదు. దాని వెనక తెలంగాణా విముక్తి ప్రజాసైన్యం జయజయధ్వానాలతో నుంచుని వుంటే అది అలమికావటమేమిటి?

"కిరసనాయిలుపొయ్యండి... అంటించండి. విషసర్పాల్ని వొదలకూడదు" అర్ధరాత్రి వణికింది.

దిక్కులు ప్రతిధ్వనించాయి. నైజాం సింహాసనం అంగుళం మేర కదిలి గజగజలాడింది.

''నిజమే. కానీండి. ఆంధ్రమహాసభా జిందాబాద్.... తెలంగాణా జిందాబాద్'' వందలగొంతుకల్లోంచి మారుమ్రోగిందా ఒక్కమాట.

ఆ ఒక్కమాట, ఇంట్లో దొంగగుంపు అంతాన్ని ... ఆసన్న సంఘమరణాన్ని... సూచిస్తో నైజాం క్రూరపరిపాలనాయంత్రాన్ని ఒక్కసారి తుపానులో అరటిచెట్టులా గజగజలాడించింది... హడలెత్తించింది.

మొహిద్దీన్ గంతులేస్తున్నాడు... ఎగురుతున్నాడు ... సైనికుల్ని తంతున్నాడు... గ్రామపటేల్ని తిడ్తున్నాడు. దొడ్డి తలుపు ఒక్కరవ్వ కదుల్తోంది సైనికుల ప్రయత్నంతో.

4

ఇల్లునాల్గువైపులా అంటుకున్నది. క్షణంలో అగ్ని నాలుకసాచి, ఆకాశాన్ని అంటుతోంది. బయటనినాదాలు లోపల హాహాకారాలు.

1930 కీ, 1948కీ గల కాలవ్యత్యాసం, నైజాం నరహంతకులకి అరచేతిలో అరటిపండులా తేట తెల్లమౌతోంది. వాళ్ళు వాకిలితలుపు ఆశవదులుకొని, దొడ్డితలుపు తీసే ప్రయత్నంలో సతమతమౌతున్నారు. గ్రామపటేల్ సైనికుల వత్తిడికీ, మొహిద్దీన్ తన్నులకీ ప్రజలకోపాగ్నికీ మాడిమసైనాడు.

గంట గడిచింది. దొడ్డితలుపు వూడివచ్చింది. 80 మంది నరహంతకుల్లో 20 మంది సగం చచ్చిన మొహిద్దీన్ని, దొడ్లోకి ఈడ్చిపారేసి, రోడ్డుమీదికి వచ్చి కాలికి బుద్ధిచెప్పారు. పొలిమేరలు దాటి చాలాదూరం పొయ్యేవరకూ, ప్రజాసైన్య విప్లవనినాదం వాళ్ళని తరుముతునేవుంది. కిందా, మీదా పడుతూ నైజాం దొరసైన్యం అదేపోత పోయింది చీకట్లో కలిసి రాలిపోయిన వాళ్ళను తలవనైనా తలవకుండా.

తెలతెలవారింది. గ్రామ ప్రజలు శాంతముగా, తమ నిత్యకృత్యంలా, కోటయ్యగారి తగలడ్డ ఇల్లు శుభ్రంగా ఆర్పి విషసర్పాల స్వార్థానికి అస్థి సంచయనం చేసారు.

5

మరుసటిరోజు సైనిక శిబిరంలో... చావుతప్పి కన్నులొట్టపోయి కాలిన శరీరాలకి కట్టు కట్టుకుని పడుకుని వున్న సైనిక పిశాచాలు మూలుగుతూ మాట్లాడుకుంటున్నారు.

'' ఒరేభాయ్! మళ్ళీ ఇవ్వాళరాత్రికి కొత్తగూడా పోవాలంట! హుకుం జారీ మీద!'' అన్నాడొకడు జీవితంమీద ఆశ తొణికిసలాడే స్వరంలో.

ఇంకోడు చార్మినార్ సిగరెట్ పీక ఎలిగించి, '' ఎందుకో తెలుసా? పోయిన వాళ్ళకి తోడులేదని మన్నీ పంపటానికి'' అన్నాడు విసుగ్గా.

అందరిలో తెలివిగల మూడోవాడు నెమ్మదిగా మాట్లాడాడు. ''భాయి! భయందేనికీ? పోదాం. అక్కడ తప్పించుకునే మార్గం వుంది!'' అన్నాడు.

సైనిక పిశాచాలు ఆశగా చూసాయి అతన్ని ''అదేమిటో చెప్పు ... తొందరగా!'' అన్నారందరు.

'' ఇక్కడ చెబితే మనని ఈ యెలుగు బంటి సర్దార్ కాల్చి చంపుతాడు దారిలో చెబుతా!''

పదినిమిషాలకి ఎవడో సర్దార్, వెధవ నోరుపెట్టి రంకెలు వేస్తూ శిబిరంలోకి వచ్చాడు. వాడిదేం పోయింది? ప్రజల దెబ్బ చవిచూడలేదింకా...

నాన్సెన్సు! వెధవది, ఒక్కరైతు వెధవలు ఐదువందల మందిన్నా ఉండరు... ఇంతమంది సాయుధ సైనికులు వుండి ఏం చెయ్యలేక పోయినారా? హిజ్ఎక్సలెన్సీకి ఎంత నామర్దా? ... ఛీ ... పోండి.... కొట్టండి.... దోచుకురండి.

మిగతా పిశాచాలకి వళ్ళు జలదరించింది. ''అమ్మయ్యో!... మళ్లీ అక్కడికే?'' ... అన్నారు.

''మీరు పిరికిపందలు నేనొస్తాను పదండి ఈతడవ రెండొందలమందిని తీసుకెళ్దాం...''

ఎంతమంది వొస్తేయేం? ఆ గెరిల్లాలు వాళ్ళు మామూలు మనుషులని నమ్మకం కుదరలేదు సైనికులకి. సైన్యంలో మామూలు కదలికేం రాలేదు. టిక్... టాక్ నశించి మూలుగు బయల్దేరింది, తళ తళలాడే బాయ్‌నెట్‌లు వెలవెలబోతున్నై.

''వుం.... ఇవ్వాళే... అదిగో మిలటరీ లారీలు... పదండి''

వీడిదేంపోయింది సైనికుల్లో గుసగుస బయిల్దేరింది. పదమంటాడు ... తానెక్కడో దూరంగాకూచుని ... రంకెలువేస్తాడు... అయినా రోకట్లో తల దూర్చాకా----

సైన్యం మళ్ళీ హంసనడక నడుస్తో బయిల్దేరింది కొత్త ఎలుగు బంటు ఆధ్వర్యాన. గ్రామం దగ్గిర పడుతున్న కొద్దీ మిలిటరీ కార్ల మోతతో పాటు సైనికుల గుండె దడగూడా కలసి మందర స్థాయికి వెడుతోంది.

ఎలుగుబంటు గ్రామానికి మైలు దూరంలో సురక్షితస్థానంలో డేరావేసి సైనికుల్ని కార్లలోంచి దింపి ''పొండి'' గ్రామాన్ని దోచుకోండి... తగ లెయ్యండి అడ్డువచ్చిన వాణ్ణల్లా నరకండి'' ... అని హుకుం జారీచేశాడు.

సైన్యం తాబేలులా మందగమనంతో గ్రామంకేసి నడుస్తోంది. తెలివిగల మూడోవాడు, ఎలుగుబంటును దాటి అరమైలు పోయింతర్వాత ''నేను ఒక ఆలోచనచెబుతాను'' అన్నాడు. ఇంకోడు దిగులుగా, ''పోదూ... ఏ ఆలోచన చెప్పినా మనం అల్లాని చేరే ఆలోచనేగా?'' అన్నాడు.

మిగతావాళ్ళు '' ఆ!'' అన్నారు నిస్పృహతో సమాధానంగా.

ఇంకోడు తుపాకి జారుతోవుంటే పైకి సద్దుకుంటో, ''ఛీ వెదవది నాకన్న యీ తుపాకికి ఎక్కువ భయంగావుంది'' అని విసుక్కున్నాడు.

మరొకడు నవ్వి ''మనం ఈ గ్రామం యెందుకూ తగలెయ్యటం? అన్నాడు అనుమానంగా. ఈ అనుమానం సైనికుడికి రావటం ఆశ్చర్యమే. కాని అది గెరిల్లా లంటే వుండే భయంకొద్దీ వచ్చివుంటుంది.

మొదటివాడు ''హిజ్‌ఎక్స్‌లెన్సీ హుకుంప్రకారం!'' అన్నాడు.

రెండోవాడు ''ముస్లీం నాగరికత నిలపటానికిట, యీ జనాన్ని చంపటం!'' అన్నాడు అసహ్యంగా. అతను ముస్లిమే అయినా, పై వాళ్ల చీవాట్లతో ముస్లిం అభిమానం నశించింది అతనికి.

తెలివిగల మూడోవాడు ''యిదిగో నేను చెప్పినట్టుచేయండి. అందరం ఆ గెరిల్లాలకి, ఈ పాడుతుపాకులూ, ఈ కాకీ డ్రెస్సులూ యిచ్చి వాళ్ళతో కలుద్దాం. మనకి తర్వాత ఏభయమూ వుండదు.''

మొదటివాడు తుపాకీ నిక్కచ్చిగా కిందికి జారవిడిచి ''అమ్మయ్యో! ఆ ఎలుగు బంటి సర్దారు మన్ని చంపితే?'' అన్నాడు గడగడ వొణికి.

సైన్యంఅంతా ఒక క్షణం ఆలోచించారు.

''మనం అంతాకలసి వాణ్ణి చంపుదాం. వాడొక్కడేగా!'' అన్నాడు మూడోవాడు.

సైన్యం గ్రామంచేరువకి చేరుకుని తుపాకులు కిందబెట్టి, డ్రెస్సు వూడదీయడం చెట్ల సందున కూచుని చూస్తున్న ప్రజాసైన్యం కనిపెట్టింది. సైన్యం తరహాబోధపడక, తమలో ఒక్కణ్ణిపంపింది, అతను బ్రతికినా చచ్చినా సరే అని తీర్మానించుకుని.

సైన్యం గెరిల్లావీరునికి స్వాగతం ఇచ్చింది. తెలివిగలమూడోవాడే పలకరించాడు అతన్ని. ''భాయీ! మాకిచ్చే 30 హాలీలకోసం మేం చావదల్చుకోలేదు. ఎవర్నీ చంపదల్చుకోలేదు. ఆ తుపాకులన్నీ తీసుకోండి. ఆడ్రెస్సులు కూడాను. మేమంతా మీతో కలుస్తాం.

గెరిల్లా వీరుడు సంతోషంగా, ఈలవేసి ''జిందాబాద్ ఆంధ్రమహాసభా'' అని నినాదం ఇచ్చాడు. ప్రజాసైన్యం అంతా వచ్చి నినాదాన్ని అందుకున్నది... దోపిడి సైన్యంకూడా...

''జిందాబాద్... తెలంగాణా!''

''నైజం నిరంకుశత్వం ... నశించాలి!''

కొత్తగుడా గ్రామ పంచాయితీ ప్రభుత్వానికి అదనంగా రెండొందల తుపాకీలు రెండొందలమంది తర్ఫీదైన సైనికులూ లభించారు. నైజాం నవాబు సైన్యంలో గూడా ప్రజా చైతన్యం పాకుతోంది!

(జులై 1948, అభ్యుదయ)